



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Martinem Köhlerem
sídlem Vysoká 149/4, Liberec

proti

žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2023, č. j. OSH 575/22-10/67.1/22211/NL KULK 47838/2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Městský úřad Železný Brod (dále jen „městský úřad“) rozhodl o rozšíření řidičského oprávnění žalobce na skupiny CE, C1E, BE (dále jen „řidičské oprávnění“). Rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 1. 2018. Městský úřad obdržel podnět Krajského ředitelství Policie Libereckého kraje ze dne 3. 12. 2021, z nějž plynulo, že na žádosti k přijetí k výuce a výcviku žalobce bylo falešné razítko autoškoly x. Provozovatel autoškoly policii sdělil, že od roku 2014 autoškola poskytovala výuku k získání řidičského oprávnění pouze pro skupinu B. Totéž sdělil x na dotaz městského úřadu. Následně městský úřad zahájil řízení o odnětí řidičského oprávnění. Žalobce se k věci vyjádřil tak, že v oznámení o zahájení řízení chybí popis skutku, což je v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 11. 2003, č. j. 5 A 73/2002-34, č. 296/2004 Sb. NSS. Dále uvedl, že se městský úřad musí vypořádat s pravomocným udělením rozšíření řidičských oprávnění, a proto připadá v úvahu zahájení obnovy řízení. Městský úřad za účasti žalobce a jeho předchozího zástupce vyslechl X a samotného žalobce. x konstatoval, že žalobce nikdy neviděl, nebyl jeho žákem a jeho autoškola výcvik skupiny CE v roce 2017 neprováděla. Razítko na přihlášce není jeho, písmo na přihlášce také ne a pořadové číslo přihlášky je smyšlené. Žalobce při dotazu, zda svědka poznává, uvedl „jistý si nejsem, nějaká podoba tu je“.
2. Žalobce se poté ve 30denní lhůtě vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Tvrdil, že mělo být obnoveno předchozí řízení o udělení řidičského oprávnění. V opačném případě vedle sebe budou existovat dvě protichůdná rozhodnutí. Podal také podnět k zahájení přezkumného řízení a podnět k odkladu vykonatelnosti. Městský úřad rozhodnutím ze dne 13. 6. 2022, č. j. MUZB-OD-9819/2022-HUSR, odňal žalobci řidičské oprávnění skupiny CE, C1E, BE, a to podle § 94 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 82 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Městský úřad také konstatoval, že jeho rozhodnutí nemá retroaktivní účinky.
3. Proti rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání. V něm setrval na tvrzení, že vedle sebe stojí dvě rozhodnutí – jedno o udělení řidičského oprávnění, druhé o jeho odnětí. Městský úřad měl nařídít obnovu řízení, rozhodnutí o udělení řidičského oprávnění zrušit a poté zahájit řízení o jeho odnětí. Samotné řízení nadto nebylo ani řádně zahájeno. Opět odkázal na rozsudek NSS č. 296/2004 Sb. NSS. Skutek nebyl řádně vymezen, a proto městský úřad odepřel žalobci účinnou ochranu jeho práv. Městský úřad použil úřední záznamy Policie ČR, které jsou v trestním řízení nepoužitelné, a proto by neměly být použity ani ve správním řízení. Správní orgán má výsledky zopakovat. Výslech pana X sice byl proveden, ale ne v takovém rozsahu, aby bylo možné považovat skutkový stav za zjištěný bez jakýchkoliv pochybností. Žalobce také odkázal na výpověď a důkazy předložené panem X v řízení před Magistrátem města Liberec v obdobné věci. Žalobce se podívil nad tím, že evidenční kniha autoškoly zachycující období 2014-2022 je psána týměž písmem a stejnou tužkou. Domnívá se, že zápisy byly vyhotoveny dodatečně. Městský úřad si měl tyto doklady vyžádat od pana X a také vyslechnout pana X, zkušebního komisaře Městského úřadu Turnov.
4. V odvolacím řízení udělil žalobce plnou moc svému nynějšímu zástupci, který se dostavil k ústnímu jednání dne 22. 5. 2023. Během něj žalovaný provedl rozsudek Okresního soudu

v Semilech ze dne 6. 5. 2022, č. j. 4 T 30/2022-1678, jímž byl X shledán vinným z přečinu zneužití pravomoci úřední osoby, jako důkaz. Z rozsudku citoval výpověď žalobce. Dále se zástupce žalobce dostavil na jednání dne 8. 6. 2023, při němž žalovaný doplnil dokazování usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 8. 2022, č. j. 10 To 169/2022-1720, jímž soud zamítl odvolání státního zástupce. Zástupce žalobce namítl, že spis neobsahuje relevantní a procesně použitelné podklady. Podnět Policie ČR nemůže být důkazem a písemné vyjádření pana X také ne. Rozsudek Okresního soudu v Semilech také není důkazem dle správního řádu. Tvrzení pana X v trestním řízení nemusí být pravdivé, neboť obžalovaný může v trestním řízení lhát. Správní orgán měl tohoto svědka vyslechnout ve správním řízení. Namítl, že rozhodnutí městského úřadu je nepřezkoumatelné.

5. Žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Konstatoval, že městský úřad zákon neporušil. V oznámení o zahájení řízení uvedl podstatné náležitosti, zejména uvedl, že předmětem řízení je odejmutí řidičského oprávnění žalobce. Konstatoval, že v řízení vyšlo najevo, že žalobce nesplňoval podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Žalovaný současně zdůraznil, že podle rozsudku NSS ze dne 19. 2. 2019, č. j. 6 As 210/2018-39, má rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění účinky *ex nunc*, nikoliv *ex tunc*. Odebrání řidičského oprávnění je specifickým typem řízení, které nelze považovat ani za přezkumné řízení, ani za jeho obnovu. K námitce, že vyjádření pana X je procesně nepoužitelné, uvedl, že městský úřad vyslechl pana X, a to za přítomnosti tehdejšího zástupce žalobce. O jeho výpovědi přitom nebyly pochybnosti. Provedením rozsudku Okresního soudu v Semilech se navíc vyčerpala potřeba provádět další výslechy, jak pana X, tak pana X. Žalovaný tedy měl za prokázané, že žalobce nesplňoval při udělení řidičského oprávnění podmínku odborné způsobilosti.

II. Žaloba

6. Žalobce ve včasné žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem. Odkázal na zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o odborné způsobilosti“), z něž vyplývá obsah zkoušky odborné způsobilosti. Žalobce tuto zkoušku dne 8. 1. 2018 složil a prospěl. O tom, že na žádosti o přijetí k výcviku do autoškoly je falešné razítko pana X, žalobce nevěděl. Tato skutečnost navíc sama o sobě není schopna zvrátit úspěšně složenou zkoušku. Podle žalobce se mělo postupovat podle § 94 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, který je speciální vůči § 94 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Z tohoto důvodu měl městský úřad provést přezkoušení odborné způsobilosti podle § 97 odst. 1 zákona o silničním provozu. K tomuto postupu odkázal na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2013, č. j. 5 Aps 2/2013-19, z něhož plyne nutnost zahájení řízení o přezkoušení odborné způsobilosti. Z napadeného rozhodnutí také není zřejmé, na jakém základě správní orgány dospěly k tomu, že žalobce nesplnil podmínku odborné způsobilosti podle § 82 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Není tedy zřejmé, jaké konkrétní ustanovení zákona o odborné způsobilosti žalobce nesplnil. Sama skutečnost, že otisk razítka na žádosti k přijetí k výcviku neodpovídal skutečnosti, nepostačuje k prokázání toho, že žalobce nesplnil podmínku odborné způsobilosti. Městský úřad měl žalobci nařídít podrobit se přezkoušení podle § 45 zákona o odborné způsobilosti. Napadené rozhodnutí vykazuje znaky libovůle, žalovaný porušil § 3 zákona

č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), neboť nezjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Měl opakovaně vyslechnout pana X a nově pana X.

7. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že se v napadeném rozhodnutí se všemi žalobními námitkami vypořádal. Doplnil, že pan X uvedl, že nemohl ani žalobce předvést k závěrečné zkoušce, protože pro uvedené skupiny výcvik neposkytoval. Nemělo smysl vyzývat žalobce k podrobení se přezkoušení, neboť odborný výcvik vůbec neabsolvoval. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Podle ustálené judikatury jsou nepřezkoumatelná taková rozhodnutí, z nichž není zřejmé, jakými úvahami se soud při hodnocení skutkových a právních otázek řídil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Nepřezkoumatelný je také rozsudek, ve kterém soud opřel své rozhodnutí o skutečnosti v řízení nezjišťované či zjištěné v rozporu se zákonem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů je i takový rozsudek, jehož odůvodnění si vnitřně odporuje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76). Opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela, tedy i implicitně, reagovat, půjde o nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Tyto závěry jsou přiměřeně aplikovatelné též ve vztahu k nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí.
11. Soud především podotýká, že nepřezkoumatelnost je vadou, která zcela znemožňuje zjistit obsah rozhodnutí nebo důvody, pro něž bylo vydáno. Současně je třeba upozornit, že žalobce tuto námitku nijak nekonkretizoval. Odůvodnění správních orgánů mohlo být podrobnější, na druhé straně je zřejmé, jaké důvody je vedly k napadeným rozhodnutím. K tomu je třeba uvést, že žalobní námitky se liší od odvolací argumentace, jejíž těžiště leželo v tvrzených procesních pochybeních a nutnosti zahájit přezkumné řízení či obnovu řízení. Žalovaný navíc konstatoval, že považuje svědeckou výpověď a osobu pana X za důvěryhodné. Současně uvedl, že nevidí potřebu provádět jeho opakovanou svědeckou výpověď a nově vyslýchat pana X. Soud má za to, že napadené rozhodnutí je srozumitelné, založené na seznatelných důvodech, a tedy přezkoumatelné.

12. Žalobce namítl, že správní orgány nesprávně zjistily skutkový stav. Tato námitka však není důvodná. Svědek X byl městským úřadem předvolán a žalobce měl možnost mu klást otázky. Na dotaz městského úřadu uvedl, že na žádosti k přijetí k odbornému výcviku v autošколе není jeho razítko ani písmo. Konstatoval, že žalobce nikdy neviděl a v uvedeném období ani neposkytoval odborný výcvik k získání řidičského oprávnění pro skupiny vozidel, jaké získal žalobce. Toto tvrzení je podle soudu klíčové. Žalobce netvrdil ani neosvědčil nevěrohodnost svědka. Ze svědecké výpovědi plyne, že žalobce skutečně výcvik neabsolvoval. Sám žalobce navíc svědka jednoznačně nepoznal a celou dobu tvrdil, že s ním ke zkouškám šel nějaký muž, aniž by šlo právě o pana X. Co se týče návrhu na opakovanou výpověď, žalobce neuvedl, jaké skutečnosti by měla dále objasnit. Současně nesdělil, co by mohl osvětlit pan X. Pokud jde o přihlídnutí žalovaného k trestním rozsudkům, jsou použity podpůrně pro dokreslení skutkového stavu. Jednoznačně z nich vyplývá, že žalobce získal řidičské oprávnění v důsledku trestné činnosti zkušebního komisaře. Současně v trestním řízení žalobce uvedl tatáž neurčitá tvrzení jako při ústním jednání před městským úřadem. Podle soudu tak správní orgány zjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu se zásadou materiální pravdy (§ 3 správního řádu). K tomu navíc soud uvádí, že žalobce tuto námitku nijak nerozvedl, nespecifikoval, v čem spočívá nesprávně zjištěný skutkový stav, které skutečnosti správní orgány opomněly apod. Právo žalobce na spravedlivý proces nelze vykládat tak, že správní orgány musí provést jakékoliv jím navržené důkazy, tím spíše, pokud navrhuje zopakovat dokazování již provedených důkazů.
13. pokud jde o tvrzený nesprávný postup správních orgánů, soud neshledal námitku žalobce důvodnou. Argumentace, že § 94 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu je v poměru speciality k písm. c) téhož ustanovení, je pouze domněnkou žalobce. Z ničeho takový poměr těchto ustanovení nevyplývá. Ustanovení § 94 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu uvádí, že „[p]říslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností řidičské oprávnění odejme, pokud jeho držitel pozbyl zcela odbornou způsobilost“. Míří tak situace, kdy držitel řidičského oprávnění pozbyl způsobilost, kterou před tím řádným způsobem nabyt. Ustanovení § 94 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, podle kterého *[p]říslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností řidičské oprávnění odejme, pokud jeho držitel nesplňoval při udělení řidičského oprávnění podmínky uvedené v § 82; v případě nesplnění podmínky uvedené v § 82 odst. 1 písm. d) se řidičské oprávnění neodejme, pokud v řízení vyjde najevo, že držitel řidičského oprávnění již tuto podmínku splňuje*, naproti tomu pamatuje na ty situace, kdy držitel nesplnil některou z podmínek § 82 téhož zákona již při samotném udělení řidičského oprávnění. Tak tomu ostatně bylo v této věci. Na tom nemění nic skutečnost, že žalobce řádně složil zkoušku, neboť ta je pouze jednou z podmínek získání odborné způsobilosti. Další podmínkou je také absolvování výuky a výcviku. Pokud by soud přistoupil na žalobcovu argumentaci, stal by se požadavek výuky a výcviku zcela zbytným a stačilo by pouhé složení zkoušky.
14. Žalobce získal rozšíření řidičského oprávnění, pro něž zákon o odborné způsobilosti uvádí v § 17 odst. 1, že „[r]ozšiřující výuka a výcvik je příprava žadatele na rozšíření již získaného řidičského oprávnění o další skupinu vozidel“. V § 32 odst. 1 uvádí, že „[ž]adatel o řidičské oprávnění se **po ukončení výuky a výcviku** v autošcole podrobí zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla“ (důraz přidán soudem). Absolvování výuky a výcviku je tak pro získání rozšíření řidičského oprávnění nezbytné, neboť teprve po jejich absolvování se může

žadatel podrobit přezkoušení. Navíc pouze tak lze zajistit, že se na pozemních komunikacích budou pohybovat vozidla řízená řidiči, kteří jsou schopni je ovládat. Složení samotné zkoušky neznamená, že žalobce splnil podmínky odborné způsobilosti podle § 90 odst. 1 zákona o silničním provozu, který odkazuje právě na zákon o odborné způsobilosti.

15. Odkaz žalobce na rozsudek NSS č. j. 5 Aps 2/2013-19 není podle soudu na nynější věc přílehlavý, neboť se týká jiných skutkových okolností – konkrétně toho, že žalobkyně v této věci měla podvádět u testů, a proto s ní bylo zahájeno řízení o přezkoušení podle § 94 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Jde tak o jinou otázku, než je nabytí odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel výcvikem a výukou. Soud naopak odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 9. 2020, č. j. 15 A 271/2017-34, z něhož vyplývá, že „*Smyslem [§ 94 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu] je tedy možnost odejmout řidičské oprávnění osobě, která již v době jeho udělení nesplňovala zákonem stanovené podmínky a pouze se spoléhala na to, že pokud jí byl řidičský průkaz vydán, zachová si řidičské oprávnění i nadále. V takovém případě ale nelze hovořit o dobré víře žadatele, do jehož práv by mohlo řízení o odebrání řidičského oprávnění jakkoliv zasáhnout, a jemuž by svědčilo legitimní očekávání na zachování stavu, který lze však ve skutečnosti považovat za protiprávní*“. Podle komentáře k § 94 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu „[s]e v současnosti ve správní praxi tohoto ustanovení významně využívá při odnímání řidičského oprávnění získaného nezákonným postupem ve spojení s protiprávním jednáním zkušebního komisaře, nebo jazykového tlumočníka“ [srov. NOVOPACKÝ, Daniel, VETEŠNÍK, Pavel a BEZDĚKOVSKÝ, Karel. Zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2022, v ASPI právní stav k 1. 8. 2022]. Postupu správních orgánů tak soud nemůže ničeho vytknout.

V. Závěr a náklady řízení

16. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná. Proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobce s takovým postupem soudu, neboť se nevyjádřil ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy.
18. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, jemuž však náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. prosince 2023.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu